

sig tillidsfuldt til en politimyndighed. Sådanne rapporter er af så ringe standard, at det er temmelig uforsvarligt at lægge dem til grund for behandling af asylansøgningen.

Derudover forekommer det ikke sjældent, at rapporter ligefrem oser af fjendtlighed over for asylansøgere i almindelighed, fordrejer ansøgerens forklaring og ledsages af den pågældende politimands højst subjektive opfattelse. Noget tilsvarende udgjorde en del af begrundelsen for, at flertallet bag udlændingeloven ønskede fremmedpolitiets opgaver overdraget til en civil instans.

Sammenfatning

Forslagets første del (nummer 1-3) tager sigte på at indrette flygtningepolitikken, specielt asylbehandlingen og integrationsprogrammerne, på, at Danmark uden tilbagevendende pakniksituationer kan påtage sig sin forholdsmæssige andel af løsningen af det globale flygtningeproblem.

Det betragtes som en selvfølge, at hvis der periodevis ikke melder sig spontanflygtninge i et om-

fang svarende til denne andel, benyttes kapaciteten til kvoteflygtninge efter anvisning fra FN's højkommisariat for flygtninge.

Når der ikke samtidig er taget initiativ til ændring af udlændingelovens asylbestemmelser, følger det heraf, at forslaget ikke skal opfattes som fastsættelse af en maksimumskvotet. Skulle det på et tidspunkt ske, at der ankommer flere asylberettigede spontanflygtninge end det, der svarer til Danmarks andel, må problemet søges løst som hidtil.

Forslagets midterste del (nummer 4) anviser en vej til overvindelse af den pukkel, der er opstået i asylbehandlingen, hvilket er en forudsætning for, at ikke også de kommende års asylansøgere skal vente urimeligt længe på at få deres sag behandlet, med deraf følgende unødigt høje krav til kapaciteten i modtagecentre.

Forslagets sidste del (nummer 5-7), som ikke nødvendigvis hænger sammen med de øvrige dele, indeholder praktiske ændringer med hensyn til fremgangsmåden omkring asylansøgning på områder, hvor den hidtidige fremgangsmåde har vist sig at være problematisk.